

การเฝ้าระวังภัยของพนักงานผ่านช่องทางแห่งการกล่าวคำว่า สวัสดี

พนักงานผู้ตรวจพบสามารถแจ้งเตือนเมื่อพบเหตุการณ์ที่น่าสงสัย และรายงานถึงกิจกรรมนั้นๆ

คำพูดที่เหมาะสมนั้น เมื่อใช้งานอย่างถูกต้องจะสามารถใช้ป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพได้ เพียงแค่พูดคำว่า “สวัสดี” คุณก็สามารถเริ่มบทสนทนาพูดคุยแบบสบาย ๆ กับบุคคลที่ไม่รู้จักซึ่งจะช่วยให้คุณสามารถพิจารณาได้ว่าทำไมบุคคลผู้นั้นถึงมาอยู่ที่ตรงนั้น **แนวทางปฏิบัติของ OHNO – สังเกต เริ่มต้นด้วยคำว่าสวัสดี** สืบหาความเสี่ยงและขอรับความช่วยเหลือ – จะช่วยให้พนักงานสังเกตและประเมินพฤติกรรมที่น่าสงสัยต่างๆเพื่อช่วยลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับพวกเขาและสามารถร้องขอความช่วยเหลือได้เมื่อมีความจำเป็น

แนวทางปฏิบัติของ **OHNO** ในการป้องกันความเสี่ยงนั้นจะพึ่งพาศูนย์บุคคลที่มีความคิดสมเหตุสมผลคนหนึ่งที่จะตั้งข้อสังเกตต่างๆเหล่านี้เพื่อตรวจจับและรายงานพฤติกรรมที่น่าสงสัยเกี่ยวกับการก่อการร้ายหรืออาชญากรรมอย่างเหมาะสม

 สังเกต	 เริ่มต้นด้วยการกล่าวคำว่าสวัสดี	 สืบหาความเสี่ยง	 ขอรับความช่วยเหลือ
<p>เฝ้าระวังแวดระวังสถานการณ์รอบตัวคุณ พนักงานผู้ตรวจพบสามารถระบุกิจกรรมที่น่าสงสัยเช่น</p> <ul style="list-style-type: none">การวางสิ่งของหรือหีบห่อแล้วเดินหนีหรือออกไปจากพื้นที่มีความสนใจในการถ่ายภาพหรือวิดีโอของบุคคลารสิ่งอำนวยความสะดวกคุณลักษณะด้านความปลอดภัยหรือโครงสร้างพื้นฐานเป็นเวลานานและเป็นไปในลักษณะที่ผิดปกติหรือแอบแฝงมีบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตพยายามเข้าไปในพื้นที่หวงห้าม หรือแอบอ้างเป็นบุคลากรที่ได้รับอนุญาตเดินอ้อยอิ่งอยู่ในพื้นที่โดยไม่มีคำอธิบายที่สมเหตุสมผลหลีกเลี่ยงเจ้าหน้าที่หรือระบบรักษาความปลอดภัยการแสดงออกโดยใช้ความรุนแรงโดยตรงหรือโดยนัย	<p>การรับรู้ถึงความเสี่ยงนั้นสามารถยับยั้งภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นได้ ใช้อุณหภูมิของการกล่าวคำว่าสวัสดี ในการเข้ามีส่วนร่วมกับบุคคลต่างๆในพื้นที่รอบๆตัวของคุณโดยผ่านการกระทำหรือคำพูดดังต่อไปนี้ (เคล็ดลับ: การฟังโดยใช้ทักษะการฟังในเชิงรุกนั้นเป็นกุญแจสำคัญ):</p> <ul style="list-style-type: none">ยิ้มสตาและแนะนำตัวเอง“สวัสดี คุณเป็นอย่างไรบ้าง”“ฉันจะช่วยให้คุณได้อย่างไร”“คุณกำลังมองหาบางสิ่งบางอย่างหรือใครบางคนโดยเฉพาะหรือ”“ฉันจะอยู่ที่นี้ในกรณีที่คุณต้องการความช่วยเหลือ”การเข้าหาบุคคลที่ถูกมองว่าเป็นบุคคลที่น่าสงสัยนั้นมีความเสี่ยง ในบางสถานการณ์นั้นอาจมีความเหมาะสมที่จะให้รายงานกิจกรรมต่อผู้ที่มีอำนาจและการฝึกอบรมเพื่อแทรกแซงสถานการณ์	<p>สืบหาความเสี่ยงโดยถามตัวของคุณเองว่า พฤติกรรมที่คุณสังเกตเห็นนั้นเป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะข่มขู่หรือน่าสงสัยหรือไม่ เมื่อสังเกตเห็นกิจกรรมหรือพฤติกรรมที่จะกระตุ้นให้เกิดความสงสัยอันสมเหตุสมผลที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายหรือกิจกรรมทางอาชญากรรมอื่น ๆ พนักงานควรพิจารณาถึงคำถามเหล่านี้:</p> <ul style="list-style-type: none">พวกเขาให้การสนับสนุนธุรกิจหรือบริการอย่างถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่เสื้อผ้าของพวกเขาสอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศหรือกาลเทศะสำหรับการชุมนุมในวันนั้นหรือไม่พวกเขากำลังหลีกเลี่ยงเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือไม่พวกเขาถามคำถามเกี่ยวกับหน้าที่ทางธุรกิจหรือข้อมูลของพนักงานหรือไม่ (เช่น “ใครจะเป็นคนปิดออฟฟิศ” หรือ “มีคนที่ทำงานที่นี่กี่คน” ฯลฯ)ทำให้คุณรู้สึกว่าคุณถูกคุกคามหรือไม่ (หากคุณรู้สึกว่าถูกคุกคามให้เดินออกไปอย่างใจเย็นแล้วโทรไปที่ 9-1-1)	<p>หลังจากสืบหาความเสี่ยงแล้วให้ขอความช่วยเหลือจากผู้จัดการหรือหน่วยงานที่มีอำนาจ ใช้ OHNO เพื่อให้ข้อมูลที่ดีที่สุดแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้นและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย</p> <ul style="list-style-type: none">โทรไปที่ 9-1-1 สำหรับกรณีฉุกเฉินหรือหากคุณรู้สึกว่าคุณอยู่ในอันตรายในการจัดระเบียบความคิดของคุณสำหรับผู้จัดการหรือตำรวจนั้นคุณควรถามตัวเองว่า (5W):<ul style="list-style-type: none">เกิดอะไรขึ้นใครเป็นคนทำเหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหนคุณสังเกตเห็นตั้งแต่เมื่อไหร่ทำไมพวกเขาถึงมาที่นี่คุณสามารถส่งรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมที่น่าสงสัยไปยังหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่ของคุณหรือโทรศัพท์ไปยังหมายเลขสำหรับแจ้งเหตุการณ์ที่ไม่ฉุกเฉิน

สำหรับแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมของโครงการ **Power of Hello** กรุณาไปที่ cisa.gov/employee-vigilance-power-hello

โครงการรณรงค์ “If You See Something, Say Something®” ของ DHS นั้นให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการรับรู้และการรายงานตัวบ่งชี้ของกิจกรรมที่น่าสงสัยเกี่ยวกับการก่อการร้าย

English into Thai

แนวทางของ OHNO นั้นอธิบายถึงกิจกรรมและพฤติกรรมที่อาจน่าสงสัยหรือบ่งชี้ถึงกิจกรรมทางอาชญากรรม กิจกรรมต่างๆเหล่านี้อาจได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญและควรจะรายงานก็ต่อเมื่อมีข้อเท็จจริงที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนข้อสรุปที่เป็นเหตุเป็นผลว่าพฤติกรรมนั้นๆน่าสงสัย ไม่ควรรายงานโดยอ้างอิงเพียงจากกิจกรรมที่ได้รับการคุ้มครอง เชื้อชาติ ศาสนา เพศสภาพ รสนิยมทางเพศหรือผลรวมของปัจจัยต่างๆเหล่านี้ผนวกกันเท่านั้น